

В училище ни учат, че будител е човек, който събужда народа си за просвета, култура или други достойни дела. Човек, който показва революционни идеи. И не само показва, но и напътства и води. Всички знаем от историята за нашите народни будители.

Началото на българското будителство откриваме в славния IX век, когато държавата ни отваря врати за християнството и единствена тогава в Европа има своя писменост. Българската държава я създава Аспарух, но нейният дух изграждат Кирил и Методий, Черноризец Храбър, Йоан Екзарх, Паисий Хилендарски и много други велики личности. Всеки от нас чува детското гласче, което реди словата на Вазовия стих: „Аз съм българче!... Българин да се наричам първа радост е за мене!". С това гласче всички други гласове от миналото, останали в паметта на времето, оживяват. С тях разпознаваме българското в душите си, още по-силно обикваме земята, на която сме се родили.

Прието е на 1.XI да отдаваме почит към приносите на българската духовност. Но от десет случайно запитани не улицата хора какво и защо празнуваме, едва ли ще се намерят и двама, които да дадат пълен и точен отговор. Което е нормално за днешното ни бездуховно време. Имената на много велики хора тънат в прахоляка и забравата. Хора, които със завидна саможертва са служили на своя народ. Нека не мислим, че като си спомняме един път в годината за народните будители, е достатъчно. Нека повярваме, че и днешното време може да роди будители, все пак всяка епоха ражда своите будители. И колкото мракът е по-гъст, толкова по-ярка е светлината. Съвременните будители ги откриваме в социалните мрежи. Те са малцинство, но все пак са там, за да покажат че дейците все още са живи.

Нека всички се събудим днес от материализма в който сме затънали. Ние сме народ, минал през тежки прежеждия с многовековна история. Важно е да възродим националните си ценности, да виждаме нещата с ума и сърцето си, да бъдем състрадателни, а не примирени, да бъдем горди!

Петър Младенов IX а